

ת"פ 54449/11/18 - מדינת ישראל נגד נביל מחאמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54449-11-18 מדינת ישראל נ' מחאמיד (עציר)

בפני
המאשימה
כבוד השופט אבי לוי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
נביל מחאמיד (עציר)

גזר דין

כללי

שש עבירות, שבעשיתן הורשע הנאשם שלפניי, נביל מחאמיד, הביאוהו לתת את הדין בפני בית-משפט זה ואלו הן:

הצתה, בניגוד לסעיף 448(א)רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"); **גרימת שריפה ברשלנות**, בניגוד לסעיף 449 לחוק (שתי עבירות);

נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש];

ושתי עבירות שעניינן חבלה במזיד לרכב, בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין.

עובדות ההרשעה

סיפור המעשה, המסתתר מאחורי סעיפי האישום הנ"ל תואר בכתב-האישום כך -

ביום 27 מרץ 2018 **נפסל הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה** במסגרת גזר-דין שניתן בבית-משפט השלום בחדרה; הוא הפקיד רישיונו בו-ביום והיה, אפוא, מודע לכך, שהוא נפסל מנהיגה. ביום 12.11.18, בשעת בוקר, **נהג הנאשם ברכב מסוג פורד פוקוס שבבעלות אשתו, חוסניה, באום-אל-פחם**. הוא הגיע אל סמוך לתחנת הדלק "דור אלון", שם עובד אחיו, פתחי **והתנגש במכוון ברכב מרצדס שבבעלות אחיו**. כתוצאה מההתנגשות, **נגרם נזק לפנס אחורי שמאלי וכן לכנף האחורי של המרצדס**. הנאשם עזב את המקום באמצעות רכבו. כמו-כן, בו-ביום, לפני השעה 14:00, **ניפץ הנאשם את כל שמשותיו של רכב נוסף (מסוג פורד), השייך לאחיו** עת שכלי רכב זה חנה בחניית בית אחיו באום-אל-פחם. סמוך לשעה 14:00, הגיע הנאשם ברכב למטע זיתים באום-אל-פחם ושילח שם אש במזיד ברכב על-ידי כך, **שהצית באמצעות מצית את המושב הימני הקדמי ואת המושב האחורי של הרכב**. הרכב עלה באש והנאשם נמלט. זמן קצר אחר-כך, הגיע הנאשם ליער קק"ל הסמוך לשכונת מועלקה **והדליק שתי ערימות של פסולת בשני מוקדם שונים ביער**. בכך גרם להתלקחות בערימות הפסולת וגרם לסכנת שריפה ביער. האש כובתה בידי כוחות כיבוי-אש שהוזעקו על-ידי עוברים ושבים.

תסקיר שירות המבחן

בהתאם לבקשת ההגנה התבקש שירות המבחן להכין תסקירים לעניין העונש ביחס לנאשם. עיקרי ממצאיו יובאו כאן -

בתסקיר צוין, כי הנאשם כבן 46 נשוי ואב ל-7. הוא למד 10 שנים ואחר-כך עבד במשך שנים כמפעיל ציוד כבד בעסק המשפחתי. הוא נאלץ להפסיק עבודתו לאחר שהיה מעורב בתאונה קטלנית, שבמהלכה דרס למוות תינוקת תוך כדי ביצוע עבודתו. בהמשך, השתלב בעבודות בנייה והתקיים מקצבת הביטוח הלאומי. כחודש לפני מעצרו האחרון היה מובטל מעבודה.

צוין, כי מאז מעורבותו בתאונה קטלנית הוא סובל מבעיות רגשיות (מועקה, לחץ ואשמה); בשל כך הוא נבדק בבית-החולים "שער מנשה". צוין עוד, כי לחובתו הרשעות פליליות קודמות (עבירות רכוש, אלימות, סמים, סיכון אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר). הוא ריצה עונשי מאסר בפועל. בתקופה שמאז התאונה החל צורך סמים ואלכוהול. הוא נטל אחריות על מעשיו והסביר את מניעיו הרגשיים בביצועם: חווייתו הקשה מול אחיו המתלונן ומול בני-משפחה אחרים אשר נוהגים כלפיו בגישה עונשית ואינם סומכים עליו. ביצוע הצתת היער הוסבר בתחושות מרמור ותסכול כלפי הרשות המקומית; הצתת רכבה של רעייתו הוסברה ברצונו להציב לעצמו גבול. הצעות לשתפו בתהליך טיפולי סורבו. שירות המבחן אבחן בנאשם דימוי עצמי נמוך ופגוע; רמת תפקוד ומסוגלות נמוכה והעדר יציבות באורחות חייו (בתעסוקה ובפלילים). את הרגשות השליליים הוא עשוי לבטא בדרכים הרסניות ופוגעניות כלפי עצמו וכלפי הזולת. הוא מתקשה בוויסות רגשותיו, אימפולסיבי ופוגע כדי לזכות בהכרה. לאור המכלול נמצא **סיכון משמעותי להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.**

לאור המכלול, **לא עלה בידי השירות לגבש המלצה טיפולית שתסייע בהפחתת המסוכנות.**

ראיות התביעה

ב"כ המאשימה הציגה תדפיס מידע פלילי בעניינו של הנאשם. ממנו עלה, כי הוא הורשע **בשנת 2014 בגין ביצוע עבירות של חבלה במזיד ברכב, איומים, הפרת הוראה חוקית, ניסיון תקיפה והיזק לרכוש במזיד**; בגין אלו ריצה **4 חודשי מאסר**. עלה גם, שעוד הורשע **בשנת 2014 בעבירות של הפרעה לשוטר, והחזקת סם לצריכה עצמית וריצה בגין אלו חודש של מאסר**. בשנת 2012 הורשע בעבירות של **צריכת סמים והחזקת סכין**; הוטל עליו מאסר על תנאי. **בשנת 2011 הורשע בהשתתפות בהתפרעות ובהשתתפות בהתקהלות אסורה**. הוטלו 2 חודשי מאסר. בשנים שקדמו לכך, הורשע בעבירות של **הפרעה לשוטר, שימוש בסמים והחזקתם, גרימת מוות ברשלנות (ריצה 8 חודשי מאסר בפועל), חבלה במזיד ברכב וסיכון אדם בנתיב תחבורה**.

עוד הגישה התביעה תצלומים של כלי-הרכב שהוצתו ושל ערימות הפסולת שהוצתו, כמפורט בכתב-האישום.

טיועוני הצדדים

המאשימה

בטיעוני המאשימה לעניין העונש צוין, כי ראוי להשקיף על הפרשה המגוללת בכתב-האישום כולה כאל **אירוע אחד**. הודגש, שמעשי הצתה מסכנים חיי-אדם, את שלום הציבור ואת רכושו ואף גורמים לעיתים מפגע סביבתי משמעותי. אלה, אפוא, הערכים שעליהם יש להגן. הדבר נכון הן ביחס להצתות המכוונות הן ביחס להצתות שבוצעו ברשלנות. עבירות החבלה במזיד בכלי-הרכב של אחיו, בוצעו, כך צוין, לפני ההצתות ונועדו לכלות זעמו של הנאשם על-ידי גרימת נזק רב לרכושו של אחיו. המעשים בוצעו לאור יום תוך נהיגה תחת פסילה. נתון אחרון זה מלמד על זלזול בהוראות בית-המשפט ובביטחון משתמשי הדרך. משהורשע בעברו בגרימת מוות בהתרשלות, לנתון אחרון זה נודעת חומרה מיוחדת, כך נטען.

בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות צוין, שרצף האירועים מלמד על תכנון ובחירה להמשיך לבצעם בזה אחר זה. ב"כ המאשימה עמדה על הנזק הרב שנגרם כתוצאה מהמעשים, על כך שהנזק שעלול היה להיגרם היה רב עוד יותר וכי הנאשם נשא באחריות מלאה למעשים לבדו. לאחר הצגת פסקי-הדין, המשקפים את מדיניות הענישה הנוהגת, התבקשתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 4 לבין 5 שנות מאסר לריצוי בפועל**. צוין, כי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (גורמי סיכון רבים הנשקפים ממנו, עברו הפלילי ולצד זאת הודאתו באשמה והחיסכון בזמן שיפוטי), מצדיקות הטלת עונש המצוי בחלקו האמצעי-גבוה של המתחם הנ"ל. התבקשתי גם להטיל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי, פסילה במתחם שבין 12 לבין 30 חודשים, פסילה על-תנאי וכן פיצוי כספי למתלונן.

ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד אופנהיימר, עתר לקביעת **מתחם עונש הולם הנע בין 10 לבין 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, זאת בהסתמך על רמת הענישה הנהוגה בכגון דא ובשים לב לנסיבות המקרים. הסנגור המלומד הפנה אל דו"ח ועדת דורנר בנושא מדיניות הענישה והטיפול בעוברי חוק בישראל וביקש על-סמך ממצאי הוועדה שראוי להפחית במאסרים ממושכים שכן לחומרת העונש אין ברוב המקרים השפעה מרתיעה. ראוי לטעמו, להתמקד בהליכי שיקום ולשפרם.

הוא הדגיש, שראוי לקבוע מתחם עונש הולם העולה בקנה אחד עם ענישה, אשר הוטלה על מי שביצע עבירות, המצויות במדרג חומרה דומה בנסיבותיהם. הסנגור ציין גם, שתסקיר המעצר, אשר הוגדר על-ידי התביעה כשלילי איננו אלא תוצאה המתחייבת מהעובדה שהנאשם נותר במעצר עד תום ההליכים, מה שהפחית את הסיכוי לשיקומו בקהילה.

הסנגור המלומד הצביע על שורה ארוכה של עונשים שהוטלו על מי שעברו עבירות הצתה בנסיבות דומות, אשר נעו בין מאסר מותנה לבין מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בטיעוניו בעל-פה, הרחיב הסנגור המלומד ביחס לרקע שהביא את הנאשם לפעול כפי שפעל - תאונת הדרכים הקשה בה היה מעורב במסגרת עבודתו, שהביאה להתמוטטותו הרגשית, להיעדר יכולת להיזקק לטיפול ולהתפרצות הרגשית, שבמסגרתה פעל כפי שמתואר לעיל. האמור בשורה של מעשים אשר בוצעו בטווח זמן קצר למדי (בן מספר שעות), כתוצר של תסכול. צוין, כי עברו הפלילי איננו מכביד מאוד ולא כלל מאסרים לתקופות ארוכות. צוין, כי מעשי הצתת הרכב בוצעו בצורה חובבנית, מה שמלמד על מיקום העונש הראוי להיות מוטל בגינם בתחתית העונשים המוטלים בגין מעשים מן הסוג הזה. הוא הדגיש, שהנזק הפוטנציאלי לא היה רב לנוכח מיקום ביצוע המעשים.

הסנגור ציין את ההודאה ונטילת האחריות והפנה לפסקי-דין שניתנו בבית-משפט זה, שבמסגרתם נקבעו **מתחמי ענישה שניו בין 12 לבין 30 חודשי מאסר, כשבפועל הוטלו עונשי מאסר בני 14 חודשים לריצוי בפועל.**

הנאשם בדברו האחרון

הנאשם הביע, בדברו האחרון, צער על מעשיו, הבהיר שעשה את שעשה מתוך כעס. בכל הנוגע לשריפת הפסולת, ציין שעשה כן בשל הפרעת ערימות הפסולת לשכנים והיעדר טיפול של הרשויות הממונות על כך במפגע זה. הוא ציין, שאין סכסוך בינו לבין אחיו ושלמעשה הפגיעה נעשתה כלפי רכוש-שלו מפאת תסכול בלבד.

דין והכרעה

כבר בפתח חלק זה בגזר-הדין ראוי להדגיש - מעשיו של הנאשם, שבעשייתם הורשע במסגרת פרשה זו הם חמורים ומסוכנים, סיכנו את רכושו של המתלונן, סיכנו את רכושו שלו וסיכנו את הציבור, את רכושו וכן את הסדר הציבורי. אכן, נזקי שריפה מי יסורם. במעשיו, יצר הנאשם סיכון לא רק לנכסים שאותם התכוון להצית; הוא יצר סיכון גם לעוברי הדרך האחרים, ליער קק"ל ולציבור בכללו.

על כן, ראוי להשקיף על מעשיו בחומרה.

אין להתעלם מכך, שהמעשים בוצעו על רקע של **תסכול וכעס, קשיים נפשיים וקשיי התמודדות עם טראומה**. דא עקא, שעלה בבירור מתסקיר שירות המבחן, שהוא איננו בשל לטיפול בבעיותיו ואיננו מוכן לקבל טיפול שכזה. בנסיבות אלה, **שיקולי שיקום לא יוכלו לזכות במעמד בכורה עת באים לגזור את דינו והעונש שיוטל עליו יהיה כזה שיהלום את חומרת מעשיו.**

אפנה כעת לתהליך גזירת העונש, בהתאם לכללים הקבועים לכגון דא בסימן א'1 של פרק ו' בחוק העונשין שנושאו - "הבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה".

אירוע אחד

ראשית, ראוי לציין, שבהתאם לעמדתם המשותפת של הצדדים (המקובלת עליי כמשקפת את המצב המשפטי לאשורו) ראוי להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם הכלולים בכתב-האישום הנדון כאן כעל "אירוע אחד" כמשמעו של מונח זה בסעיף 40ג לחוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15).

קביעת מתחם העונש ההולם

מכאן, אעבור לבחון את הערכים החברתיים המוגנים, שבהם פגעו מעשיו של הנאשם. הנאשם שלפניי נהג ברכב בזמן פסילה, גרם חבלה במזיד לשני כלי-רכב (של אחיו ושל רעייתו), הצית אחד מהם ואף גרם ברשלנות לשריפה ביער

קק"ל. במעשים אלו היה כדי לפגוע בשלום הציבור ובביטחונו וברכוש הזולת וכן בסדר הציבורי התקין. היה בהם גם כדי לסכן את עוברי הדרך ולהביע זלזול חמור בהוראה שיפוטית בת-תוקף.

מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים הללו איננה מבוטלת. הדברים נכונים הן ביחס להצתת כלי-הרכב (גם אם זו נעשתה בצורה חובבנית, כטענת הסנגור) הן ביחס להצתת ערימות האשפה (אשר חייבו כיבוי השריפות בשל חשש להתפשטות).

מדיניות הענישה בכגון דא מחמירה. פסיקת בתי-המשפט קבעה מאז ומתמיד כי מעשי-הצתה הם חמורים שכן הם מייצרים סיכון לא רק לנכס הקונקרטי שבו מבקש המצית לפגוע אלא גם לנכסים אחרים שבסביבה ואף לחיי-אדם. אש, מטבעה ומטיבה היא בלתי-צפויה והדבר הביא את בית-המשפט להחמיר בכגון דא מטעמים של הרתעה. עמד על כך כב' השופט י' עמית במסגרתו של ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.11.12) בצינו כדלהלן:

"רבות נכתב ונאמר אודות חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, שתחילתה ידועה 'ואחריתה מי ישרנה', שכן מנהגה של האש להתפשט מבלי יכולת שליטה תוך גרימת נזקים ואף סיכון חיי אדם [...]. הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור [...]. לא בכדי קבע המחוקק את העונש המרבי על עבירה זו ל-15 שנות מאסר, אף במקרים בהם לא היתה כל כוונה לפגוע בנכס ציבורי או בבני אדם".

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות הנכללות באירוע העברייני דכאן - גרימת שריפה ברשלנות, בניגוד לסעיף 449 לחוק; נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; חבלה במזיד לרכב, בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין - תוך שימת דגש על העבירה שעניינה הצתה, בניגוד לסעיף 448 רישא לחוק העונשין.

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 6463/11 **שלום ברדוגו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.12) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 40 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצועה של עבירה שעניינה **הצתה בניגוד לסעיף 448 (א) רישא לחוק העונשין** וצירופם של שני תיקים נוספים שעניינן **בעבירות תעבורה** והפרת הוראה חוקית. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער (בעל עבר פלילי) הצטייד בבניין, ויחד עם אחר שילח אש במזיד ברכב שהיה בבעלות אבי חברתו לשעבר. כתוצאה ממעשיהם של השניים נשרף רכב האב ונשרפו גם שני כלי רכב אחרים.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 7887/12 **שאול נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.4.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, שבמסגרתו הושת על המערער (לאחר שמיעת ראיות) **עונש מאסר בן 30 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה **הצתה בניגוד לסעיף 448 (א) רישא לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער השליך שני בקבוקי פלסטיק בוערים לעבר מגרש, בו היו מאוחסנים פריטים רבים השייכים למי שעמו היה לו סכסוך מתמשך. כתוצאה ממעשיו נשרף ציוד רב השייך למתלונן ושותפו.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4006/12 **מלאך נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, שבמסגרתו הושת על המערער (לאחר שמיעת ראיות) **עונש מאסר בן 42 חודשים לריצוי בפועל** (בנוסף להפעלת עונש מאסר מותנה בחופף). עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה **הצתה בניגוד לסעיף 448 (א) רישא לחוק העונשין**. עובדות מקרה זה לימדו, כי במקרה המערער הצית בית עסק הממוקם בעיר באר שבע. כתוצאה ממעשיו האש כילתה ריהוט, וציוד משרדי בשווי כולל של 30,000 ₪.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.11.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז, שבמסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 36 חודשים לריצוי בפועל** (הכולל 6 חודשי מאסר מותנה שהופעלו במצטבר). עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוען של עבירות שעניינן **הצתה בניגוד לסעיף 448 (א) רישא לחוק העונשין וקשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. עובדות מקרה זה לימדו, כי רכבו של המערער חנה על מדרכה מול ביתה של המתלוננת, ילדת 1938. המתלוננת ביקשה מן המערער שיזיז את רכבו אולם זה ענה לה בגסות. בערב למחרת נפגש המערער עם חברו (קטין) ולאחר שסיפר לו את שאירע קשרו השניים להצית את רכבה של המתלוננת. למחרת בלילה הוציאו השניים את תכניתם אל הפועל; הקטין שפך דלק על גג רכבה של המתלוננת והמערער הציתו, ובכך גרמו לרכב נזקים כבדים.

(ראו בנוסף: ע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 1.12.13).

ראו לעניינן של העבירות הנוספות, למשל: ת"פ (מח' חיפה) 46321-05-14 **מדינת ישראל נ' זכריה** (ניתן ביום 9.7.14); ת"פ (עכו) 955-05-15 **מדינת ישראל נ' שנאוי** (ניתן ביום 15.9.16); רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.3.15).

בבחינת **נסיבות ביצוע העבירות** ראוי לעמוד על הנתונים הבאים -

התרשמותי הינה שמכלול המעשים היה **ספונטני ונעדר תכנון מוקדם**; דא עקא, שכפי שציין התובע בסיכומיו, הנאשם בהחלט יכול היה לאורך השעות שבמהלכן ביצע את מעשי העבירה להפסיקם, אך נמנע מכך. הוא **פעל לבדו** בביצוע המעשים. **הנזקים אשר עלולים היו להיגרם כתוצאה ממעשיו היו משמעותיים**. אפשרות השליטה על אש, המתפשטת, היא מוגבלת מאוד ומכאן, שנזקה הפוטנציאלי גבוה מאוד. בפועל, **נגרמו נזקים ממשיים לכלי-הרכב השונים וכמו-כן נדרשה פעילות של גורמי הכיבוי על-מנת לכבוד את דליקת היער שאותה הצית הנאשם**. הנאשם ביצע את מעשיו ממניעים רגשיים-נפשיים ואימפולסיביים; הוברר, כי הוא פגע במכוניתו של אחיו מתוך תסכול וכעס; ברכבה של רעייתו (ושלו) מתוך ייאוש והצית את דליקת-היער לנוכח כעסו על הרשויות. לא נטען, כי הנאשם לא הבין את פשר מעשיו או את הפסול הטמון בהם ואף לא כי לא יכול היה להימנע מלבצעם.

בהתחשב באופי הערכים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא ובנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 24 לבין 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים**.

העונש המתאים לנאשם

בבואי להתאים לנאשם עונש בגין מעשיו הנ"ל, ראוי לעיין בנסיבותיו האישיות, הללו שאינן קשורות בביצוע העבירות.

הנאשם נעצר לנוכח מעורבותו בעבירות המתוארות לעיל ובכך בוודאי היה כדי לפגוע בו; משפחתו ובפרט רעייתו ו-7 ילדיו, בוודאי ייפגעו כפועל יוצא של מאסרו. הנאשם נטל אחריות על המעשים אך יקשה לאתר מאמצים מצדו לחזור למוטב. קשה להצביע גם על מאמצים מצדו לתקן את תוצאות מעשיו. הנאשם הודה באשמה ובכך חסך זמן שיפוטי ניכר.

סבורני שלנסיבות חייו הקשות (ובפרט ילדותו הקשה ומעמדו הבעייתי בקרב בני-משפחתו כמו גם למעורבותו בתאונת דרכים קטלנית) היתה השפעה על הידרדרותו ועל ביצוע מעשי העבירה המתוארים לעיל.

לנאשם **עבר פלילי מכביד**, אשר על פרטיו עמדתי לעיל. שירות המבחן רואה בו **מסוכנות גבוהה לחזרתיות פלילית ואיננו ממליץ, אפוא, על תהליך שיפוטי-שיקומי בעניינו.**

סוף דבר

בהתחשב במכלול, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן -

(א) **27 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו.**

(ב) **12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים עבירה של הצתה או עבירה אחרת מסוג פשע שעניינה פגיעה זדונית ברכוש הזולת.**

(ג) **הנאשם ייפסל מקבל או החזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים ימים מיום בנוסף לכל תקופת פסילת רישיון נהיגה שאותה עליו לרצות.**

(ד) **הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 3,000 ₪ ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל ביום 1.8.19.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019.